

N A M V R C V M.

NAMVRCI regio hodie Comitatus titulo nobilitatur. an hæc à primaria eius ciuitate, aut ciuitas ab illa nomen traxerit, incertum apud nostrates relinquitur: quemadmodum quoque ipsius vocabuli origo. Namur enim incolæ, *Namen* Teutones pronunciant. quid autem natura significet, nesciunt. qui enim olim eo in monte, vbi hodie arx quæ Namurco opido imminet, conspicitur, idolum Nanus nomine cultum, responsa aut oracula dedisse, & postea illud idem, Christiana nempe religione illucescente, obmutuisse, atque ita ex Nano & muto, Namurcum factum prædicant, fabulas narrare, neque vlla boni scriptoris auctoritate niti, reor.

Huius regionis vicini sunt Leodienses, Brabanti, Hannonienses, & Lutzelburgenses: Mosæ & Sambra fluuij nauigeri eam irrigant; tractus non est montosus, neque etiam planus, sed collibus conuallibusque potius hinc inde attumulatus. Nemora quorum maximum est quod Marlaigne indigetât, sparsim venationes suppeditât nobilibus. Ferax rerum quibus vitam humanam tueri est necessarium. Ferri-fodine hic multæ sunt. eruuntur quoque lapides atrii, aut potius carbones lapidei, quos nos Teutones *Steenkolen*/incolæ (quemadmodum & Eburones, apud hos enim æquè reperiuntur,) Hoille nominant; *νεφελιπάρης* vocant eruditi. Horum lapidum mira est natura: cum cetera namque omnia oleo inflammescunt, isti affusa aqua inardescunt, oleo autem extinguuntur. His indigenæ vicinæque regiones, (hinc enim in proximas regiones exportantur,) luculentos ignes in ædibus extruunt. ferrifabri quoque ferrum facilius quàm alia quauis materia molliunt. Sunt hic quoque lapicidina ex quibus nigra, subrufa, item variegati coloris marmora exciduntur, quibus circumiacentium regionum ædificia, templaque magnificè exornantur. vnde huic tractui non parua diuitiæ accedunt.

Habet hic Comitatus quatuor vrbes moenibus firmatas, Namurcum, Bouinum, Carolomontium, & Vallencuriam. **NAMVRCVM**, vti diximus, primaria est ciuitas, episcopali sede nuper ornata: sita admodum opportunè in duorum fluminum, Mosæ scilicet & Sambra, cōfluentia, vtriusque fluminis ripas pontibus lapideis connectit. Hic Cōsiliū totius regionis. **BOVINVM** in ripa quoque Mosæ fluminis læua est, opidū pulcerrimis ædibus, frequentiaque incolarum olim spectabile, nunc autem bellorum rabie toties deformatū, non adeò elegans. **CAROLOMONTIVM** arx est, si quauis alia, inexpugnabilis, ad ripam item Mosæ à Carolo V. Imp. ædificata & nominata: ad pagum Giuet dictum, in montis fastigio visitur. **VALLENCVRIA** neque est contemnendum opidulum. Sunt insuper sub huius Comitatus nomine præter Abbantias quamplurimas, pagi octoginta duo, inter quos quidam, vt Floreu, Vasciæ, Sanson, &c. amplitudine & elegantia vsque adeò præminent, vt cū opidulis certare possent. Hæc regio olim sub Marchionatus titulo celebratur: circa annum autem M. CC. in Comitatum conuersa fuit.

Gens admodum est bellicosa, principique suo deuotissima. Gallica vtitur lingua. Hanc regionem, vt cæteras Belgicas, accurate descripsit Lud. Guicciardinus.

